



Data Wydania

01/03/2019

PISANIE ARTYKUŁÓW Z **DZIEDZINY NAUK MEDYCZNYCH**

DR N.MED. CHRIS DUNCOMBE

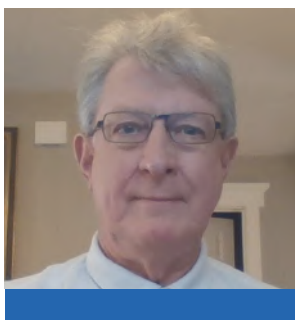
 **e corrector**
for scientists by scientists

WPROWADZENIE

Niniejszy krótki przewodnik omawia najważniejsze aspekty pisania artykułów z dziedziny nauk medycznych. Porusza on takie tematy, jak:

1. POZNANIE ODBIORCY
2. FORMUŁOWANIE PRZEKONUJĄCEJ TEZY NAUKOWEJ
3. FORMUŁOWANIE ZWIĘZŁYCH I PRZEJRZYSTYCH ZDAŃ
4. EDYCJA I KOREKTA W PRZYPADKU AUTORÓW NIEANGLOJĘZYCZNYCH
5. UNIKANIE PLAGIATU

O AUTORZE



Chris Duncombe

MD, Sydney University

PhD, University of Amsterdam

Chris Duncombe posiada tytuł lekarza zdobyty na Uniwersytecie w Sydney oraz tytuł doktora nauk medycznych Uniwersytetu w Amsterdamie. Obecnie doradza w zakresie świadczenia usług na rzecz walki z HIV w miejscach o ograniczonych zasobach, w ramach programu opieki i leczenia w Afryce Subsaharyjskiej. Był starszym koordynatorem programu w Bill and Melinda Gates Foundation, gdzie zarządzał dotacjami na optymalizację leków przeciwretrowirusowych, diagnostykę oraz świadczenie usług leczenia i profilaktyki HIV. Wcześniej pracował w Departamencie HIV w Światowej Organizacji Zdrowia w Genewie i był autorem wydanych w 2006 i 2010 roku poradników dotyczących leczenia dorosłych. Był badaczem klinicznym w HIV Netherlands Australia Thailand Research Collaboration (HIV-NAT) w Bangkoku przez 12 lat.

1. POZNANIE ODBIORCY

Jeśli w naszej pracy powołujemy się na własne badania z dziedziny nauk medycznych np. obrazowanie serca, naszymi odbiorcami będą najczęściej naukowcy zajmujący się tą samą bądź pokrewną dziedziną, znający temat i pragnący poszerzyć swoją wiedzę w jego zakresie.

Dlaczego czytelnicy sięgają po nasz artykuł? Ponieważ chcą wiedzieć, jaki wkład wnoszą inni badacze do danej dziedziny wiedzy. W naszym artykule będą chcieli znaleźć: recenzowane dane oparte na solidnych i etycznych badaniach, rzetelne fakty, gruntowną analizę statystyczną, wnioski oparte na materiałach dowodowych oraz ukazanie słabych stron pracy.

Czytelnikami mogą być pracownicy naszej placówki naukowej, promotor, który towarzyszy nam w drodze po szczeblach kariery naukowej, bądź sponsor naszych badań. Grono czytelników może być też szersze i obejmować instytucje normatywne, takie jak Światowa Organizacja Zdrowia oraz państwowe stowarzyszenia branżowe, które wykorzystują dane naukowe do opracowywania nowych wytycznych i zmian praktyki w danej dziedzinie, zarówno na poziomie państwowym jak i międzynarodowym.

Potencjalnymi odbiorcami mogą być też czytelnicy z kręgów pozanaukowych bądź medialnych, szczególnie zainteresowani postępami w leczeniu takich schorzeń jak rak piersi czy demencja. Kimkolwiek jest nasz czytelnik, będzie on od nas oczekiwał dobrej jakościowo pracy, wolnej od błędów w pisowni i gramatyce oraz od plagiatu.



2. FORMUŁOWANIE TEZY NAUKOWEJ

Pisanie artykułu z dziedziny nauk medycznych może się wiązać z przedstawieniem danych w formie tezy naukowej, aby podkreślić, że autor oparł się na konkretnych danych badając temat.

Teza naukowa jest dla autora szansą, by wnieść wkład do aktualnego stanu wiedzy w formie ekspertyzy opartej na dostępnych dowodach.

Nie ma ona stanowić negatywnej konfrontacji czy subiektywnej opinii nieopartej na faktach. Przygotowując przekonującą tezę naukową, autor tekstu formułuje zbiór stwierdzeń dotyczących danego tematu, powołuje się na materiał dowodowy, a następnie usiłuje wyciągnąć wnioski z obu tych elementów. Stwierdzenia mogą być oparte na przeglądzie publikacji innych badaczy danej dziedziny bądź na własnych badaniach przedstawionych w artykule.

Niejednokrotnie opierają się one na obu tych źródłach. Przekonująca teza powinna rozpoczynać się od zdania wprowadzającego. Przygotowuje ono grunt pod przedstawienie dowodów, które stanowią poparcie dla logicznych wniosków. Zdanie wprowadzające powinno nakreślać problem bądź zagadnienie naukowe, które podejmuje artykuł. Następnie autor powinien przedstawić czytelnikowi dostępne dowody, które potem wykorzysta na etapie wyciągania wniosków.

Krytycy publikacji przeanalizują silne i mocne punkty tezy, aby wyciągnąć własne wnioski. Sam autor również powinien dążyć do wysnucia solidnych wniosków na podstawie bazy dowodowej. Nie zawsze jest to jednak możliwe; wówczas związek

między wnioskiem a dowodami jest sugestywny, prawdopodobny, bądź też pełni one wobec siebie funkcję pomocniczą. Gdy związek ten jest nieprzekonujący, warto dodać w artykule stwierdzenie, że wymagane są dalsze badania. Wysuwanie twardego wniosku przy braku silnych materiałów dowodowych spotka się z krytyką recenzentów. Wreszcie, autor tekstu powinien zawsze otwarcie przyznać się do słabości, braków bądź luk dowodowych w badaniach.

Żywym przykładem zastosowania niewystarczających materiałów dowodowych jest głośny ostatnio przypadek dolutegraviru, leku antyretrowirusowego stosowanego w terapii HIV. W oparciu o dowody uzyskane z badań klinicznych z randomizacją, które wskazywały, że dolutegravir ma wyższą skuteczność i wykazuje mniejsze ryzyko lekooporności niż inne terapie antyretrowirusowe, dolutegravir został zarekomendowany w 2018 r. przez WHO jako preferowane leczenie pierwszej linii dla chorych na HIV. Jednakże dane na temat zastosowania dolutegraviru w czasie ciąży były skąpe, dopóki lek ten nie został wprowadzony w ramach państwowego leczenia HIV w Botswanie i badania obserwacyjne nie wykazały wad cewki nerwowej u niemowląt, których matki zażywały dolutegravir. Aktualnie trwają prace nad zmianą państwowych i międzynarodowych wytycznych w tym zakresie.

3. FORMUŁOWANIE PRZEJRZYSTYCH ZDAŃ

Przejrzyste i spójne zdania ułatwiają autorowi przekazanie wiedzy czytelnikowi.

Natomiast sformułowania zawiłe, długie i źle skonstruowane mogą znacznie zmniejszyć przejrzystość i odwrócić uwagę czytelnika od przekazu autora. O ile to możliwe, używajmy strony czynnej zamiast biernej. Zamiast *'It has been reported that heart attacks can be caused by stress'* w stronie biernej, lepiej powiedzieć *'Previous research reported that stress can cause heart attacks'* w stronie czynnej.

Rozwlekłość języka zmniejsza zdolność autora do przekazania kluczowych treści. Oto przykład zbyt rozwlekłego zdania.



'As your supervisor, I will provide you with suggestions on your performance so you can overcome the challenges you encounter every day while conducting your research, so you can feel less stressed.'

Mniej rozwlekłe, bardziej przystępne zdanie brzmiałoby inaczej. Przekazuje ono to samo znaczenie w dużo bardziej zwięzłej formie.



'As your supervisor, I will help you overcome the daily challenges of conducting your research, so you feel less stressed.'

Unikajmy przydługich sformułowań, takich jak *owing to the fact that*; wystarczy zwykłe *because*. Niech formy czasownikowe będą zwięzłe i proste; lepiej napisać *suggest* zamiast *are suggestive of*.

Dla przejrzystego i czytelnego zdania kluczowe jest poprawne zastosowanie przecinków. Opuszczanie bądź nadmierne stosowanie przecinków zmniejsza czytelność zdań. Unikajmy stosowania kilku rzeczowników z rzędu. Zamiast *'the institution has a hospital employee relations improvement program'*, napiszmy *'the institution has a program to improve relations among employees.'*

Słowa przejściowe i łączące wiążą ze sobą myśli i idee poszczególnych zdań i akapitów.

Słowa przejściowe mogą służyć do dodawania kolejnych myśli, a także ich porównywania, podkreślenia, podsumowywania, bądź podawania wyjątków od nich. Poprawiają one płynność tekstu pomagając czytelnikowi zinterpretować kluczowe idee, podczas gdy autor przechodzi od informacji znanych (przegląd dostępnej literatury) do nowych (własne badania). Dobrym przykładem są: *furthermore, equally important, however, concisely, in summary*.

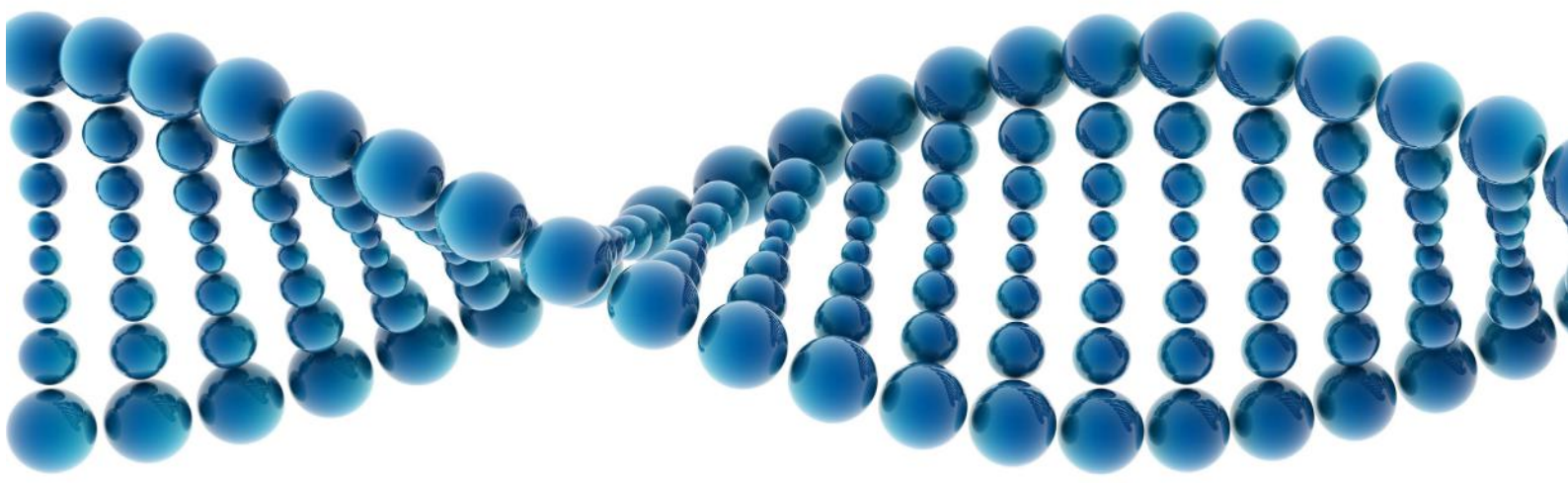
4. EDYCJA I KOREKTA W PRZYPADKU AUTORÓW NIE- ANGIELSKOJEZYCZNYCH

Edycja obejmuje następujące obszary: treść, struktura, przejrzystość oraz styl. Artykuł powinien rozpoczynać się od abstraktu, po którym nastąpi tekst główny składający się z wstępu, materiałów i metod, wyników, dyskusji i podsumowania.

Akapity powinny składać się z przejrzystego ciągu powiązanych ze sobą idei. Dla lepszej czytelności powinny być one ze sobą połączone wyrazami lub frazami przejściowymi, takimi jak: *however, similarly, supporting our research findings*.

Przejrzystość znaczeniowa ulegnie poprawie, jeśli nasze zdania będą krótkie i zwarte z prostą konstrukcją podmiot-orzeczenie-dopełnienie. Wielu nierodzimych użytkowników angielskiego ulega pokusie stosowania długich, złożonych zdań, które sprawiają, że czytelnik musi z trudem doszukiwać się głównej myśli.

Styl pisania artykułu naukowego powinien być profesjonalny i niekolokwialny. Zwykle stosuje się narrację w trzeciej osobie, choć niektórzy autorzy optują za narracją w drugiej osobie, tak jak w tym przykładzie: *'Our research has demonstrated that surgical closure of the atrial septum improves survival'*. Nie ograniczajmy się do opisu wyników - postarajmy się zinterpretować te z nich, które mogą być ważne dla czytelnika. Stosujmy słowa takie jak 'nie spodziewanie' oraz 'co ciekawe'. W sekcji dyskusji wielu autorów w sposób błędny zamieszcza ponownie wyniki badań. Sekcja dyskusji powinna natomiast omawiać najważniejsze rezultaty badań, określać czy są one potwierdzone (lub nie) przez inne badania oraz to, jak materiały dowodowe mogą zmienić praktykę danej dziedziny.



Większość międzynarodowych recenzowanych czasopism przyjmuje artykuły w języku angielskim i oczekuje wysokiego standardu językowego. Korekta polega na szczegółowym sprawdzeniu artykułu m.in. pod kątem interpunkcji i czasów. Może to stanowić nie lada wyzwanie dla autorów niebędących rodzimymi użytkownikami angielskiego. O ile to możliwe, postarajmy się o korektę naszej pracy przez native speakera języka angielskiego, jeśli nie jest on naszym językiem rodzimym. Oto przykłady niepoprawnej oraz poprawnej, skorygowanej angielszczyzny. Poniższe zdanie zawiera kilka przypadków błędnego użycia języka angielskiego:

“ *‘Main scientific problem to be solved by this innovatory project is evaluating the influence of the presence of the leakage to the brain after surgery to correct aneurism.’*

Zdanie to powinno brzmieć tak:

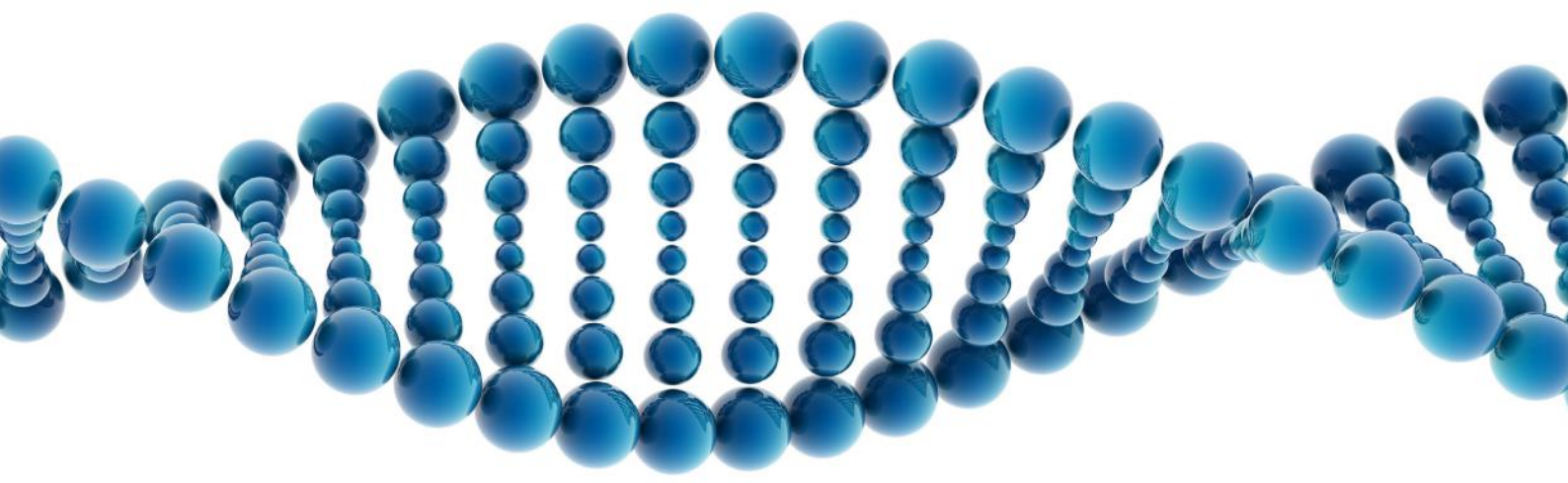
“ *‘The main scientific problem to be explored by this innovative project is the evaluation of the influence of leakage into the brain following surgery to correct aneurism.’*

Choć poniższe zdanie poprawnie przypisuje lepsze wyniki pacjentów decyzjom opartym na konkretnych danych, to zatraciło ono swoje znaczenie z winy niewłaściwej konstrukcji, pomieszania idei oraz wielosłowności.

“ *‘Making evidence-based therapeutic decisions in Alzheimer’s disease, a critical event that is the chronic disease and its somatic symptoms do have an effect on the quality of life because they are essential to improving patient outcomes.’*

Lepiej byłoby napisać tak:

“ *‘Making evidence-based therapeutic decisions in the management of Alzheimer’s disease, a chronic debilitating illness, will have a significant impact on improving patient outcomes, including quality of life.’*



5. UNIKANIE PLAGIATU

Plagiat polega na wykorzystaniu pracy innych autorów w formie tekstu, obrazu bądź myśli i przedstawianiu jej, jako naszego dzieła. Termin ten pochodzi od łacińskiego słowa *plagiarius*, które oznacza porywacza.

Plagiat jest formą kradzieży i może mieć poważne konsekwencje dla naszego życia i kariery naukowej. Istnieje wiele form plagiatu, w tym kopiowanie tekstu innych autorów bez cytowania, zamiana szyku słów, parafrazowanie tekstu bez cytowania, niestosowanie cudzysłowów do cytatów oraz wykorzystanie tekstu niestanowiącego wiedzy powszechnej bez odpowiedniego odniesienia. Wiedza powszechna to inaczej stwierdzenie opisujące fakt znany każdemu, taki jak: "Są cztery pory roku". W pisaniu naukowym podstawowa zasada unikania plagiatu mówi, że jeśli tekst nie jest całkowicie naszego autorstwa, należy zastosować do niego odniesienie. Dopuszczalne jest pisanie o pracy i myśli innych autorów, zwłaszcza jeśli usiłujemy wykazać się znajomością dziedziny bądź chcemy porównać nasze wyniki z rezultatami innych badaczy, o ile powołujemy się na źródło. Wiele placówek naukowych oraz autorów tekstów używa narzędzi antyplagiatowych, które wykrywają przypadki nawet kilku skopiowanych słów. Autorzy tekstów powinny zawsze sprawdzać swoje artykuły przed oddaniem za pomocą narzędzi antyplagiatowych, takich jak darmowy *Grammarly*. Poniżej krótki przykład jednej z najpowszechniejszych form plagiatu, mianowicie parafrazy.

TEKST ORYGINALNY:



'Atrial fibrillation is one of the most common cardiac conditions affecting elderly people in Europe. While there have been reports of atrial fibrillation in young people the incidence rises with age as do the complications, including thrombosis. The increased risk of atrial fibrillation and its complications in the elderly makes its accurate diagnosis and management critical in people over the age of 60.'

TEKST-PLAGIAT:



'Many people in Europe suffer from atrial fibrillation. While the condition does occur in young people, it is more common in the elderly. Complications of atrial fibrillation, such as thrombosis, are also more common as people get older. It is important to treat atrial fibrillation in people over 60 years of age to avoid complications.'

Choć tekst został znacząco zmodyfikowany, jego koncept jest identyczny z ideą tekstu oryginalnego i wymagane jest tu odwołanie do źródła. W innym przypadku będzie to plagiat.

O FIRMIE ECORRECTOR



eCORRECTOR został założony w 2013 r. przez dra. hab M.J. Hunta w odpowiedzi na potrzeby językowe pracowników akademickich, którzy zamierzają opublikować swoje artykuły w czasopiśmie anglojęzycznych.

Z biegiem lat zbudowaliśmy odpowiednią renomę – zapewniamy korektę na poziomie doktorskim we wszystkich dziedzinach akademickich dla większości uniwersytetów i centrów badawczych w Polsce. W swojej ofercie posiadamy także specjalistyczne tłumaczenia akademickie.

eCORRECTOR jest firmą świadczącą usługę specjalistycznej korekty dla naukowców, którzy chcą przesłać swoje prace do międzynarodowych czasopism recenzowanych. Nasi korektorzy to wykwalifikowani native speakerzy języka angielskiego, posiadający tytuł doktora nauk (lub jego odpowiednik, np. lekarz medycyny).

Wielu z nich regularnie publikuje swoje osiągnięcia naukowe. Doskonale zdajemy sobie sprawę z rygorystycznych standardów dotyczących języka tekstu naukowego, które mogą być kluczowym czynnikiem podczas oceny tekstu podczas recenzji.

eCORRECTOR zapewnia redaktorom czasopism naukowych oraz indywidualnym naukowcom korektę native speakera na poziomie doktorskim w najważniejszych dyscyplinach naukowych:

- ✓ **Nauki biomedyczne** (biologia molekularna i komórkowa, terapia molekularna, biochemia, farmakologia, immunologia, genetyka, neuronauka, mikrobiologia)
- ✓ **Ekologia** (nauka o środowisku, botanika, dzika przyroda i rybołówstwo)
- ✓ **Chemia** (organiczna, inżynieria materiałowa i chemiczna)
- ✓ **Badania kliniczne** (medycyna, psychologia, choroby zakaźne)
- ✓ **Inżynieria** (przemysłowa, cywilna, chemiczna i bioinżynieria)
- ✓ **Fizyka i matematyka**
- ✓ **Nauki społeczne** (socjologia i zarządzanie)



eCORRECTOR Ltd.

Newton Hall, Town Street, Newton,
Cambridge CB22 7ZE

**Przedstawicielstwo w Polsce
MD Online sp. z o.o.**

Kłobucka 7,
02-699 Warszawa



WWW.ECORRECTOR.COM

INFO@ECORRECTOR.COM